Cutia cu mărgele

Anul IV, nr. 10

4 Ianuarie 2024

(01)

(02)

www.liceulcorbu.ro

EXPERIENȚA MEA ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS DIN TURCIA

De ce momentele frumoase trec atât de repede? Mereu mi-am dorit să aflu un răspuns al acestei întrebări... Participarea mea în proiectul Erasmus desfășurat în Turcia, în perioada 27.11.2023 – 1.12.2023 a fost o experiență unică și educativă. Această oportunitate mi-a oferit șansa de a experimenta o cultură nouă, de a vizita locuri noi, de a cunoaște o limbă străină, de a afla tradițiile locale și de a lega noi prietenii. Interacțiunea cu elevii pe care nu îi cunoscuserăm a fost captivantă, ceea ce a dus la o schimbare a perspectivelor mele asupra lumii. Am avut ocazia să învăț, să lucrez și să mă distrez alături de colegii mei din liceu, de elevii unui liceu din Oradea, Bihor și de asemenea de elevii școlii Yukselen din Ankara. Comunicarea într-un mediu străin a întărit abilitățile mele de colaborare și acomodare. Am rămas impresionată, prima dată, de școala lor, care este o clădire foarte mare, formată pe mai multe corpuri și din multe etaje, aproximativ 12. De asemenea, legat de școala lor, atât profesorii, elevii, cât și personalul, a u fost foarte primitori și ospitalieri, încercând să ne facă să ne distrăm în preajma lor. Legat de a treia zi în cadrul acestui proiect, am fost ferm impresionată de muzeul lui Mustafa Kemal Ataturk, unde am admirat obiectele, hainele sale, cât și picturile din interiorul muzeului.

La fel de plăcută a fost și a patra zi, unde am vizitat Cappadocia, fiind deosebit de impresionată de priveliștile uimitoare ale stâncilor din nisip. Formele lor ciudate și aspectul lor fac din Cappadocia un loc deosebit de atrăgător pentru turiști. La fel de primitori au fost și porumbeii din prima noastră oprire în „Valea Porumbeilor”.

Mi-a plăcut faptul că am format o echipă, am colaborat, ne-am sprijinit unii pe ceilalți și că am creat amintiri de neuitat. Sunt foarte mândră de mine că în ultimul an al liceului am avut ocazia de a experimenta acest proiect Erasmus. Un lucru important pentru noi, ca și români, a fost faptul că am sărbătorit Ziua Națională a României, 1 Decembrie, împreună, îmbrăcați specific cu ie, nu în țara noastră, ci în Turcia.

Surprinsă am fost de toate locurile pe care le-am vizitat:colegiul în care ne-am petrecut majoritatea timpului; Muzeul Rahmi, M. Koc din Ankara cu o formă similară în Istambul, dedicat istoriei transporturilor, industriei și comunicațiilor; Mausoleul Mustafa Kemal Ataturk din Ankara; bazarul din Ankara; Biserica din Cappadocia; orașul subteran; olăritul; locul unde se creau bijuteriile; fabrica de haine de piele; magazinul de condimente, dulciuri și produse turcești. Toate rămân clipe de neuitat pentru mine.

IONIȚĂ ANDREEA, CLASA A XII-A

TURCIA

- **ÎN ACEST PROIECT, AM FOST PENTRU PRIMA DATA ȘI M-AM BUCURAT DIN PLIN DE ACEASTĂ EXPERIENȚĂ. COLEGII ȘI CADRELE DIDACTICE CU CARE AM FOST AU FĂCUT CA TURCIA, ERASMUS SĂ FIE PENTRU MINE O TRĂIRE INTENSĂ ȘI O AMINTIRE MEMORABILĂ. UNEORI CUVINTELE SUNT DE PRISOS. DE ACCEA AM APELAT LA POZE PRIN CARE SĂ MATERIALIZEZ CEEA CE AM TRĂIT ȘI CU CE VREAU SĂ RĂMÂN: UN PRIETEN, IMAGINEA CETĂȚII STRĂVECHI A ANKAREI, DOI TITANI ASEMENI LUI ATLAS, TEMPLU ROMAN ÎN ISTORIA MODERNĂ A TURCIEI....**

- **ACESTE POZE, GRIJA PE CARE CEILALȚI AU AVUT-O FAȚĂ DE MINE, MOMENTELE CU COLEGII MEI AU FOST CELE MAI FRUMOASE CLIPE PENTRU MINE. CU SIGURANȚĂ NU LE VOI UITA. LE MULȚUMESC CELOR CARE AU FĂCUT POSIBIL ACEST VIS, PROFESORII ÎNSOȚITORI ȘI CELOR DE ACASĂ.**

CRISTIAN MEIROȘU

DANSUL

La un prim nivel de studiu, aceste dansuri se grupează în categorii cu un grad mai mare de generalitate și răspândire în diverse regiuni ale țării. Urmează o listă a acestor grupuri; totuși, lista propriu-zisă (alfabetizată) cuprinde dansuri specifice, practicate în zone cu mult restrânse și caracterizate prin trăsături care le diferențiază de alte dansuri asemănătoare, aparținând de același grup. Numele dansurilor individuale, cel mai adesea, adaugă la numele grupului de dansuri denumirea localității sau a etniei de proveniență. De exemplu, brâul reprezintă un grup de dansuri, în vreme ce brâul ciclovenilor și brâul borlovenilor sunt dansuri individuale, componente ale respectivului grup. Cele mai importante grupuri de dansuri sunt:sârba, hora, geamparalele, călușul, dansul fetelor de la Căpâlna. Originile dansului coincid cu începuturile comunităților omenești, având funcții rituale (mistice, războinice), de invocare a forțelor divine, pentru reușita la vânătoare, confruntări tribale etc. La unele popoare, caracterul ritual s-a păstrat, decantat și abstractizat, până în zilele noastre. Dansul a fost și este mai mult decât o pasiune, și cred că și pentru tine este o nevoie de descătușare, un mod de a exprima sentimentele și de a da frâu liber emoțiilor tale. Dansul reprezintă cântecul trupului, fie cel de bucurie, fie cel de tristețe. Rolul și imaginea dansului trebuie văzut și înțeles în contextul diferitelor culturi din care fac parte. Spun asta pentru că dansul se deosebește în mare parte de ritm și de ceea ce exprimăm atunci când ne mișcăm. Dansatorii se dăruiesc ritmului muzicii lor, interpretând tiparele percuționale ale muzicii prin postură, gesturi și pași. Acestea externalizează tiparele ritmice în spațiul înconjurător prin deplasare, mai degrabă decât prin poziții fixe în spațiul care înconjoară corpul. Totodată, dansul prin gesturile ample, armonioase și fluide devine captivant. De la o cultură la alta, în funcție de circumstanțele de mediu, istorice și sociale, muzica și dansul exprimă identitatea neamului.

Dansul a fost și este mai mult decât o pasiune, și cred că și pentru tine este o nevoie de descătușare, un mod de a exprima sentimentele și de a da frâu liber emoțiilor tale.

(sursa Wilkipedia)

.

ERASMUS

- ERASMUS-2023-1-RO01-KA121-SCH-000119498, ESTE NUMĂRUL ACREDITĂRII DE ANUL ACESTA AL MOBILITĂȚII ȘCOLII PE SCHOOL EDUCATION. ANUAL, PÂNĂ ÎN 2027, PE ACEASTĂ FILIERĂ 24 DE ELEVI, ÎN 5 MOBILITĂȚI ȘI 5 PROFESORI DOBÂNDESC ALTE ABILITĂȚI. OBIECTIVELE PROIECTULUI TREBUIE SĂ ATINGĂ INTEGRAREA EUROPEANĂ, ERADICAREA DISCRIMINĂRII, APROFUNDAREA COMPETENȚELOR TIC, COMUNICAREA, INTERCULTURALITATEA. ANUL ACESTA ȘCOLAR OBIECTIVUL PRINCIPAL ESTE DESPRE VALORILE EUROPENE. TITLUL PROIECTULUI ESTE: AM FOST, SUNTEM, VOM FI -EUROPA!
- DIFICULTATEA DERULĂRII PROIECTELOR DE ACREDITARE PENTRU ELEVI ESTE SĂ GĂSEȘTI PARTENERI DISPUȘI SĂ IMPLEMENTEZE ACTIVITĂȚI COMUNE. NOROCUL PRIMILOR 2 ANI DE ACREDITARE A FOST CĂ ALĂTURI DE CELELALTE DEPLASĂRI ÎN CADRUL ERASMUS 229 S-AU ALĂTURAT ȘI ELEVI CU ACEST TIP DE MOBILITATE. ACTIVITĂȚILE DERULATE AU FOST COMUNE. ANUL ACESTA TURCIA NE-A DESCHIS PORȚILE. AM FOST CONTACTAȚI DE CEI DE LA COLEGIUL YUKSELEN DIN ANKARA ȘI 2 GRUPE DE ELEVI ÎNSOȚIȚI FIECARE DE CÂTE 1 PROFESOR, PRECUM ȘI 2 PROFESORI SHADOW AU REALIZAT ÎN SĂPTĂMÂNA 27 NOIEMBRIE 2 DECEMBRIE DEPLASARE ÎN ANKARA. CUM COLEGIUL ARE MAI MULTE FILIALE, ELEVII ȘI PROFESORII AU PUTUT AVEA PARTE ATÂT DE EXPERIENȚA CELOR DE LA LIESI, CÂT ȘI A CELOR DE LA FENDU.
- DUPĂ SELECȚIA ECHIPELOR, AU FOST DISCUTATE CU PARTENERII ACTIVITĂȚILE. ASTFEL, CONFORM AGENDEI, ÎN PRIMA ZI NI S-AU PROPUS ACTIVITĂȚI DE CUNOAȘTERE A ECHIPELOR, DE VIZITARE A ȘCOLII, DE ÎMPĂRTĂȘIRE A EXPERIENȚELOR NOASTRE CULTURALE, CU TRIMITERI LA MÂNCARE, DANS, TRADIȚII. PARTEA A DOUA A ZILEI A FOST DEDICATĂ INFLUENȚEI ISTORIEI ASUPRA SOCIETĂȚII CONTEMPORANE. ÎN ZIUA A DOUA, ELEVII ÎN GRUPURI MICI , ÎN CABINETUL DE INFORMATICĂ, PRIN INTERMEDIUL DIFERITELOR APLICAȚII AU TREBUIT SĂ REALIZEZE PROIECTE DESPRE TIPOLOGIILE UMANE, DESPRE DREPTURILE CETĂȚENEȘTI, DESPRE FELUL ÎN CARE ISTORIA A INFLUENȚAT MANIFESTAREA DREPTURILOR OMULUI. ÎN ZIUA A TREIA ELEVII AU TREBUIT SĂ SUBLINIEZE MODUL ÎN CARE, ÎN ROMÂNIA, SUNT RESPECTATE DREPTURILE OMULUI. APOI, PRINTR-O VIZITĂ DE DOCUMENTARE ÎN ANKARA SĂ REALIZEZE ASEMĂNĂRI ȘI DEOSEBIRI ÎNTRE VECHI ȘI NOU, ÎNTRE DOUĂ ȚĂRI DIFERITE CA RELIGIE. DESPRE EXPLORAREA ISTORIEI, MESERIILOR, AROMELOR, MÂNCĂRURILOR A FOST VORBA ÎN VIZITA DE DOCUMENTARE DIN CAPADOCHIA. ULTIMA ZI A ÎNSEMNAT DEZBATERI DESPRE CARACTERELE UMANE, MODUL ÎN CARE PUTEM ACȚIONA ÎN ECHIPĂ.
- CONFORM ACELEAȘI AGENDE, CAZAREA A FOST LA ȘCOALĂ, MÂNCAREA LA FEL. SEARA, LA FINELE ACTIVITĂȚII PUTEAM SĂ NE BUCURĂM DE PISCINA OLIMPICĂ.
- CA SĂ PUTEM FACE FAȚĂ ACTIVITĂȚILOR, CEI 10 ELEVI ȘI CEI 4 PROFESORI AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILOR CONFORM AGENDEI. AM LUAT PAS CU PAS ȘI AU REZULTAT NIȘTE MATERIALE APLICATIVA CARE POT FI LUATE CA RESURSE RED SAU MODELE DE ACTIVITATE FIE ÎN CADRUL ORELOR DE DIRIGENȚIE, LA ARIA OM ȘI SOCIETATE SAU PENTRU ACTIVITĂȚILE DIN SĂPTĂMÂNA ȘCOALA ALTFEL. FIECARE PROFESOR A ÎNDRUMAT ELEVII CARE AU REUȘIT SĂ REALIZEZE ACTIVITĂȚI PE CARE CU SIGURANȚĂ ORICINE LE POATE IMPLEMENTA ORICÂND.
- DAR CUM SOCOTEALA DE ACASĂ NU SE POTRIVEȘTE CU CEA DIN TÂRG, ÎN TURCIA AM AVUT PARTE DE DOUĂ SURPRIZE: ACTIVITĂȚILE DIN AGENDĂ AU FOST CONDUSE DE CĂTRE PROFESORII ȘCOLII TURCE. ELEVII ȘI PROFESORII ROMÂNI S-AU IMPLICAT ÎN DERULAREA LOR. DIN MATERIALELE PREGĂTITE AM DERULAT 3 DINTRE ELE, RESTUL AU STAT LA BAZA REALIZĂRII PROIECTELOR DE GRUP.

Echipa Erasmus Turcia 2023

EXPERIENȚA MEA ERASMUS

Pentru mine,participarea în proiectul Erasmus+ „School Education” a fost o adevărată aventură și un amalgam de emoții.Țin minte cu exactitate momentul în care am plecat din Corbu spre o nouă experiență.

Eram speriat,iar gândurile negative mă făceau să-mi creez în minte o sumedenie de situații ciudate,dar din momentul plecării din Toplița am decis să trăiesc momentul. După câteva ore plictisitoare în care,rareori adormeam,am ajuns la București,în Gara de Nord,un loc interesant unde zeci de trenuri veneau și plecau într-o perioadă scurtă de timp.De acolo am plecat spre aeroport,locul în care am învățat multe lucruri,precum:importanța atenției,înțelegerii,dar mai ales a calmității.Am învățat cum trebuie să procedez și ce trebuie să am cu mine,indiferent de situație.După ce am trecut de toate protocoalele de securitate,visul meu a devenit realitate:zborul cu avionul.Firma cu care am zburat a fost Turkish Airlines,una dintre cele mai bune și sunt complet de acord.Pe timpul zborului am fost serviți cu o masă caldă și am putut beneficia de tablete pe spatele scaunelor din față,de unde puteam vedea avionul pe cer,puteam asculta muzică sau viziona filme/seriale,pe scurt răsfăț.

Dar,sincer să fiu,pe mine tableta aceea nu m-a interesat,ci peisajele extraordinare și experiența în sine.După câteva ore pline de emoții și puțină oboseală am ajuns în Ankara,la școala privată Yukselen,unde am fost primiți cu brațele deschise.Acolo timp de 6 zile am stat cu ceilalți 4 baieți în cameră:Andrei,Darius,Cristian și Sebastian,cu care am creat o prietenie frumoasă,alături de fete:Andreea A,Andreea I,Timeea,Cristina și desigur domnii profesori:Laurențiu Mirela,Gabriela Kovacs,Avasicei Mitică și Avasicei Elena.În fiecare zi eram serviți cu micul dejun,prânzul și cina la școală.Mâncarea era destul de diferită,dar m-am decis ca măcar să încerc și nu am regretat alegerea.În școală am avut diferite ateliere și activități pe care nu le voi uita vreodată,fiecare având o temă diferită.Spre seară eram liberi și mergeam la mall,locul în care am creat multe amintiri plăcute.Peisajul din apropierea școlii era foarte frumos și locul unde a fost construită este extrem de bine gândit,întrucât ai o rază imensă de acțiune.

Miercuri,30 octombrie,a fost ziua excursiei în Ankara,astfel am vizitat cel mai popular și mare muzeu din oraș,unde am avut niște activități foarte interesante și captivante,iar după prânz am revenit și am fost la Anitakabir Mausoleum,un loc fascinant,unde Mustafa Kemal,omul ce a revoluționat Turica și a transformat-o din Imperiu în Republică,scoțând femeia din agonie și făcând țara un loc mai bun.Iar spre seară ne-am plimbat prin Bazar,o zonă mare unde erau situate zeci de tarabe pline de tot felul de lucruri.A fost un loc interesant,de unde se simțea în aer munca și istoria locului.

Joi,31 octombrie a fost cea mai frumoasă zi dintre toate,după părerea mea,deoarece a fost excursia în Cappadocia.Acolo am vizitat multe locuri frumoase,precum Underground city:orașul subteran,de unde am învățat cum sătenii din acele timpuri au fost nevoiți să se adapteze și să creeze un loc în care-și puteau asigura traiul,astfel am realizat cât de norocos sunt că trăiesc într-o epocă atât de dezvoltată și că nu mai sunt necesare astfel de procedee,deocamdată.Un alt loc special a fost Goreme open-air museum,care pentru mine a fost precum un sanctuar istoric,cât și religios.Pe lângă aceste două locații,am vizitat și alte locuri interesante precum:Un magazin de bijuterii făcute din tot felul de pietre precum:safir,diamant,obisidian,rubin,smarald.Modelele prezentau un stil aparte,elegant și care era foarte atrăgător ochiului uman.O zonă în care se fabricau obiecte din lut,iar acel domn a oferit permisiunea de a încerca acest job.

Eram uimit de tehnică,deoarece răbdarea pe care trebuie s-o deți este peste puterea mea de a percepe și felul în care pot rezulta niște simple bucăți de lut este uluitor.Am mai văzut și o paradă de modă în care ne-au fost prezentate modele din piele pentru jachete,geci sau veste.Modelele pe cât erau de frumoase,pe atât de costisitoare,dar experiența în sine a fost una interesantă. Am văzut multe peisaje spectaculoase și m-am întâlnit în special cu un dromader și prietenul său.Aș dori să pot explica mult mai în detaliu,dar singura metodă cu adevărat eficientă este să vezi cu propri tăi ochi.

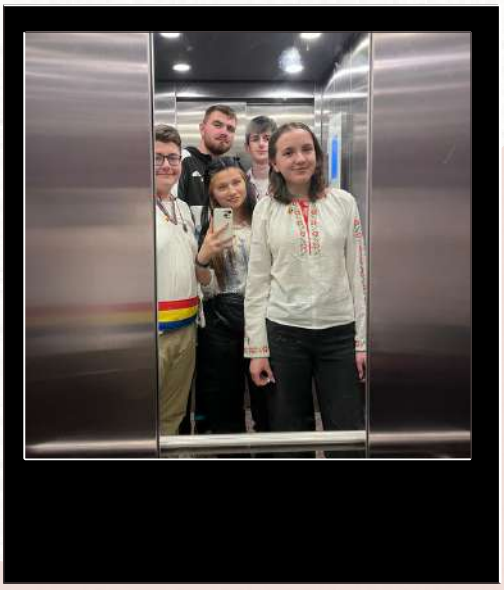

Cât despre colectiv nu pot spune decăt lucruri bune.Nu am fost doar o echipă,am fost ca niște frați,nu doresc să exagerez dar prietenia dintre noi s-a format în doar câteva minute și sunt sigur că va rămâne pe viață,chiar dacă ne vom despărții.Alături de fiecare am creat amintiri plăcute,am râs împreună,am lucrat împreună și mai ales am evoluat împreună.Echipa de profesori,pentru mine a fost ca o familie,o combinație perfectă între seriozitate și amuzament.Sunt fericit că am putut vedea latura naturală a fiecărui profesor și că am putut lucra alături de ei. În concluzie,prima mea experiență a fost un adevărat succes și vreau să mulțumesc doamnei director pentru că m-a ales,că a văzut în mine acel ceva,pe care probabil nici eu nu-l știam și că am putut într-o singură săptămână să învăț multe lucruri și să-mi îndeplinesc cele mai puternice dorințe.Sper să nu fie ultima aventură prin Europa și chiar dacă va fi,eu voi rămâne veșnic recunoscător pentru această posibilitate oferită,iar în inima mea va rămâne pentru totdeauna această echipă,deoarece fiecare în parte a devenit o bucățică din viața mea,iar eu mă voi asigura că nimic nu va face să dispară noul întreg pe care l-am numit:Familia din Erasmus

Mobilitatea Erasmus+ în Turcia-Ankara

Prima zi: Luni, 27 noiembrie

Prima zi în această mobilitate a fost cea de luni. După obositoarea călătorie de duminică, după un somn lung și odihnitor, a urmat o zi minunată. A fost cu și despre evoluția Turciei de la imperiu la republică. Am aflat noutăți despre trecut. Am făcut cunoștință cu peronalități importante precum Mustafa Kemal Ataturk care a realizat cele mai importante reforme sau Sabiha Gökçen, prima femeie pilot de lupte din lume.

După ce am făcut o incursiune în istoria țării în care ne aflam, am explorat școala și anume Colegiul Yukselen. Am asistat la cea mai uimitoare oră de muzică, am vizitat biblioteca, sala de fizica, chimie, biologie, muzică și multe altele. Elevii talentați ai școlii noastre au avut oportunitatea chiar și să cânte la chitară.

După ce am alergat prin labirintul coridoarelor, explorând școala în lung și în lat, am avut parte de o oră de interacivă în care am discutat despre drepturile omului. Ne-am spus părerile printr-o prezentare în Canva.

A doua zi: Marți 28 noiembrie

A doua zi, am învățat cum să fim cetățeni activi. Am avut de lucrat în echipe, pe rând la un poster, la o poveste, o imagine și la un slogan despre cum să participăm la viața cetății. Ziua a contiunat cu un joc cu pălăriile gânditoare, cu tema monarhie VS republică. Am contiunuat cu un joc, având drept temă „Drepturile omului", joc inițiat de elevii Liceului Tehnologic Corbu.

A treia zi: Miercuri 29 noiembrie

Această zi a avut ca tematică istoria Turciei. De aceea, în prima parte a zilei am vizitat Muzeul Rahmi M. Koç. Acest muzeu, este unul industrial și ne-a dezvăluit toate etapele industrializării Turciei. Aici am participat la o căutare de comori în două etape. Vizita, s-a încheiat cu o expoziție de postere pentru promovarea muzeului. În a doua parte a zilei, am vizitat locul de veci al renumitului Mustafa Kemal Atatürk. Am învățat despre reformele lui, despre cum a oferit drepturi femeilor și cum le-a implicat pe acestea în viața cotidină, chiar și în vreme de război. Ziua s-a încheiat cu o plimbare liniștită pe străzile Ankarei în căutare de suvenire.

A patra zi: Joi 30 noiembrie

Această zi a fost una cu peripeții și călătorii. Dis de dimineată, am plecat înspre Cappadocia. Prima noastră oprire a fost la Valea Porumbeilor, unde am văzut locuințele antice ale oamenilor. Aceștia își alegeau locul în care să își construiască o casă, în funcție de locul în care își găseau porumbeii louință. A doua oprire a fost la Fabrica de Piele și Blănuri Ayazel. Aici am fost primiți cu o neașteptată prezentare de modă în care am văzut articole vestimentare originale. Apoi am avut și noi ocazia să defilăm pe podium și să intrăm în pielea modelelor.

Următoarea oprire a fost la un magazin de delicatese tipic turcești, unde am gustat diferite tipuri de halva, rahat, cocolată, cafea și ceai. Să nu uităm, am vizitat chiar și o mănăstire.

Apoi, am vizitat Sayan Onyx, un atelier de bijutier. Aici am aflat depre design-ul unui inel, creat de însuși sultanul Mahomed al 2-lea. Pietrele erau despre încredere, speranță, respect, iubire.

De aici am plecat direct la olărit, unde meseria s-a transmis din generație în generație, timp de șapte secole. Am văzut o minunată expoziție de ceramică. Am fost chiar și în „camera secretă" unde expoziția de ceramică strălucea în întuneric.

A cincea zi: Viner 1 decembrie

Această zi, a fost despre jocuri. Am jucat „Freeze", după anumite reguli, monarhie sau republică. Ne-am dezvoltat cunoștințele despre meserii din trecut și din prezen. Seara am avut parte de cea mai frumoasă cină festivă. Aici am dus la bun sfârșit „ritualul"de a obtine certificatele. Am primit cea mai bună cină tradițională.

TIMI HALASZ

Despre mâncare și nu numai...

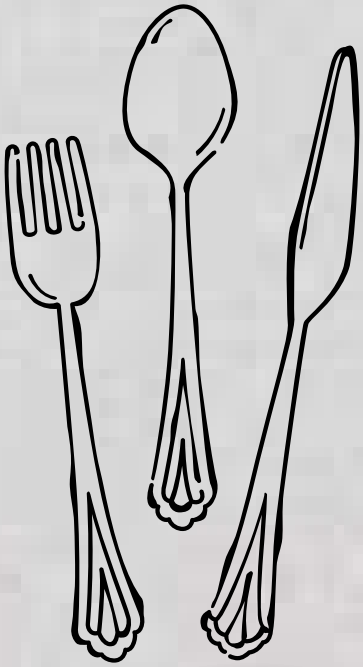
A mânca

Mâncarea sau hrana reprezintă orice substanţă, de obicei compusă din carbohidraţi, grăsimi şi proteine care este consumată de către animale sau de către oameni fie în scopul metabolizării în energie, fie doar pentru plăcerea gustativă. Substanţele comestibile se mai numesc alimente. Mâncarea, un limbaj universal cu diferite dialecte şi accente, care exprimă uneori mai mult decât cuvintele o pot face. Descoperim noi culturi savurându-le aromele specifice şi, la rândul nostru, ne prezentăm identitatea culturală celor de peste hotare prin preparatele tradiţionale. Mâncarea uneşte, adună oamenii şi reuneşte familii. Mâncarea este elementul cheie dintr-o sărbătoare, un motiv de întâlnire şi de celebrare. În istorie, mâncarea dovedit modul de influenţă. Spaţiul românesc este plin de culoare şi are în comun multe alimente pe care le-am preluat de la vecini. O astfel de descoperire au făcut şi cei din echipa Turcia. Sarcina Ancăi Zamfir a fost să identifice reţete comune cu Turcia. A realizat un material în care a identificat 5 reţete comune: sarmale, pilaf, ciorbă, orez cu lapte, mici. Toate au ingrediente, dar mod de preparare şi prezentare diferit.

Pentru noi a fost inedit şi faptul că a trebuit să mergem la cantină, să ne luăm tava, să luăm mâncarea. A trebuit să învăţăm că nimeni nu strânge după noi, debarasăm, lăsăm curat pe masă, nu risipim, luăm numai ceea ce mâncăm sau ne place. Am mâncat în două cantine diferite, la ore fixe: dimineaţa la 8,30, seara la 18,00, în cantina mică, la prânz, în cantina mare, între 13,00 şi 14,00.Aveam ciorbă, felul doi, salate, ayran. Am învăţat că mănâncă mult mai sănătos decât noi. În excursia din Capadocchia am dejunat la un restaurant, simplu, gustos, diversificat. Prânzul l-am luat în una din cele mai mari spaţii care oferă mâncare pentru 25.000 de persoane: 10 ciorbe, 10 combinaţii diferite de felul 2, salate şi prăjituri.

ERASMUS TURCIA

Experiența mea în Turcia a fost una de neuitat, plină de moment frumoase și experiențe noi care m-au ajutat să-mi dezvolt abilitățile de comunicare într-o țară străină.
Am aflat despre istoria Turciei, despre fondatorul și primul președinte al republicii, Mustafa Kemal Ataturk.

Un lucru interesant despre drumul către muzeul acestuia sunt pavelele,care au un spațiu între ele pentru a putea ține capul aplecat în semn de respect pentru acesta.

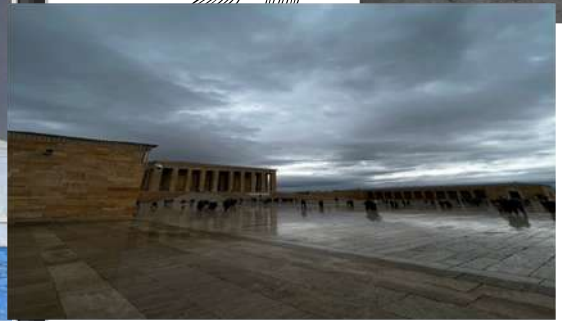
La 09:05 dimineața, pe 10 noiembrie 1938, Mustafa Kemal Atatürk a murit în Palatul Dolmabahce din Istanbul de ciroză.În fiecare an,pe această dată,laora 9:15,în toată Turcia este linște deplină fapt ce reprezintă un moment de respect pentru ceea ce acesta a făcut pentru semenii săi. I-a luat din incoștiența Evului Mediu și-a i-a adus tîntr-o epocă modern.

Excursia din Cappadocia a fost una extraordinar de frumoasă, cu peisaje de neuitat și o istorie interesantă.

Un lucru care m-a ajutat să-mi amintesc de această experiență cu zâmbetul pe buze a fost echipa. Deși nu ne cunoșteam între noi, am format o conexiune strânsă într-un timp foarte scurt. Am râs, am dansat și ne-am distrat.

ANDREI LUPULEASA

Jurnal de călătorie

Sinteza zilei 1: Axa timpului, rolul femeii în societate, drepturile omului, ora de muzică, laboratoare, dans, Jenga.

În sala de festivităţi aflată la nivelul minus 5, elevii de la Corbu şi cei din Bihor, s-au întâlnit pentru a participa la activităţile propuse de partea turcă. Intrarea impresionantă: pe covorul roşu, printre arcade cu flori şi imagini din istoria Turciei. Doamna de ştiinţe sociale, în limba maternă şi miss Aslî, în limba engleză ne-au provocat la studiu. Axa istoriei a fost despre începuturile civilizaţiei turce. Acolo exista sfatul bătrânilor cei care luau decizii. Stăteau în cerc, femeile erau acolo, mergeau alături de soţ, exprimau pinii legate de gospodărie, mersul familiei, al comunităţii. Atunci femeia, la nevoie, putea să devină lider, să conducă poporul spre câştigarea unor drepturi. Pentru exemplificare, am cunoscut-o pe Tomiris. Aflăm că a fost o regină care i-a învins pe perşi. Este personaj pomenit atât de Herodot cât şi de poveştile folclorice. A devenit simbolul perseverenţei femeii în spaţiul otoman, un soi de Ioana d'Arc. Apoi axa timpului ne-a purtat peste schimbarea sistemului de guvernare, odată cu apariţia imperiului. În locul luării unor decizii cu caracter colectiv, democratic a apărut ideea succesiunii, moştenirea din tată în fiu. Acest lucru a devenit luarea unei decizii doar de către conducător, care putea fi sfătuit de divan, iar femeile au fost înlăturate.

Atât pe plan politic cât şi social femeile au dispărut. Nu mai aveau bani, au primit numai statutul de nevastă. Apare inclusiv ideea de harem. Mahomed al 2-lea a însemnat nu numai cucerirea Constantinopolului, ci şi o serie de reforme care au dus la întărirea sistemului monarhic. Apoi printr-o incursiune s-a ajuns la reformele aduse în 1923 odată cu Republica Turcia. Primul preşedinte a adus o serie de reforme, îndeosebi, după căsătoria cu o femeie educată. Adoptă legea prin care se dă drept de vot femeilor, care pot fi alese inclusiv în parlament. Interzice purtarea fesului, văzut ca un simbol al feudalismului, înlocuieşte alfabetul arab cu cel latin. Îndemnul lui este: **ridică-te de la pământ, poţi, visează!** În războiul civil rolul femeii se accentuează. Ea este cea care îngrijeşte răniţii, bolnavii, îi hrăneşte, le oferă haine şi compasiune. Apoi le cunoaştem pe prima femeie aviator, prima femeie cercetător, prima actriţă, primul medic, prima arhitectă, femeia care aduce schimbări legate de agricultură şi economie. Ni se implementează ideea că civilizaţiile sunt identice. Femeia de-a lungul timpului a avut numeroase roluri: de la cetăţean implicat, la aducătoare de zestre, nevastă, forţă de muncă, din nou la cetăţean capabil să decidă pentru bunul mers al spaţiului din care face parte. Dacă noi pentru această axă a timpului am împărţit secole 20 şi 21, în decade şi am identificat prin date şi imagini evenimente importante în spaţiul românesc şi în cel turcesc, activitatea la care am participat a fost o reflecţie despre istoria care în cadre diferite se manifestă identic.

A doua parte a primei zile a însemnat vizitarea spațiilor de învățare ale școlii. Colegiu particular acesta oferă educație pentru toate nivelurile de învățământ. Cu spațiile de cazare și faptul că elevii claselor finale se mută în internat, fără internet, pentru a se pregăti pentru examenele finale, scopul fiind admiterea la cele mai bune universități, aflasem cu o seară înainte. Cu mâncarea la cantină făcusem deja contact. Știam despre piscina olimpică. Clădirea mare, impresionantă îți dădea impresia că te afli într-un complex rezidențial. Traiul în comun , la internat, a început să fie acceptat de copiii români obișnuiți cu camera proprie și cu puful de acasă. Condițiile ușor spartane te pregăteau pentru viață. Apoi coridoarele școlii păreau un adevărat labirint. Liftul, scările, tablourile de pe pereți, încet, încet devin familiare. Vizităm cabinetele de chimie, fizică, biologie. Spațiile sunt amenajate pentru 21 de elevi, mese modulare, chiuvete, materiale pe care le poți utiliza în procesul de învățare. Diferă culorile: roșu, portocaliu, verde. Diferența este spațiul pe care îl au și dotarea acestor laboratoare. Ajungem și în sala de muzică. Amenajată asemenea unui cabinet fonic. Aici înșiruite pe rafturi tronează instrumentele. Începe nebunia. Profesorul de muzică îmbrăcat la costum, cu cercei și tatuaje de rocker ne face dovada măiestriei noastre. Sebi e în extaz. Reacțiile lui îți stârnesc emoție: își roade pumnii, plânge, trăiește cu intensitate. Cu timiditate, face primele acorduri. Apoi îl urmează și Darius. Îi încurajăm, suntem mândri de ei. Se simte urma noului nostru profesor de muzică.

Ajungem la sala de sport: mare, cu loc pentru tribune, coşuri de baschet, porţi de handbal. Apoi, la etaj dăm peste cafenea-loc de aşteptare sau de relaxare. Găsim masa de fotbal, pe care o încearcă domnul de informatică cu puştiul de clasa a 9-a. Fetele stau la mese, privesc pe un geam la terenul de sport, pe celălalt la piscina olimpică. Ajungem la bibliotecă. Aici, alţi doi copii, Andreea I şi Andreea A se regăsesc. Se bucură de mirosul cărţilor, de spaţiile de lectură, de atingerea coperţilor. Evadează într-o altă lume.

Am aflat că profesorii pentru a deveni parte din corpul profesoral trebuie să susţină anual 3 examene: din disciplină, interviu cu echipa de management şi susţinerea unor aplicaţii practice. Fiecare profesor trebuie să facă dovada măiestriei sale în anul şcolar. Beneficiază de mentorat din partea şefului de catedră, a directorului. Dacă nu se adaptează, nu are rezultate cu elevii contractul nu se reînnoieşte. Are 21 de ore de predare, un salariu mediu de aproximativ 900 de euro. Trebuie să fie creativ şi performant. Coordonatorii sau şefii de catedră nu au ore de predare. Ei au rol de a organiza şi de a crea materiale pe care le aplică ceilalţi colegi. Iniţial am fost în biroul coordonatorului de matematică. Acolo ne-a arătat auxiliarele pe care le au copiii, cărţile şcolii, asemănătoare cu cele ale noastre. Le-am văzut pe cele de gimnaziu. Apoi realiza teste de pregătire. Am vrut să le fotografiez, ca exemplu, dar nu mi-a permis. Elevii lor săptămânal dau teste. În funcţie de rezultatele elevilor şi profesorii primesc un calificativ.

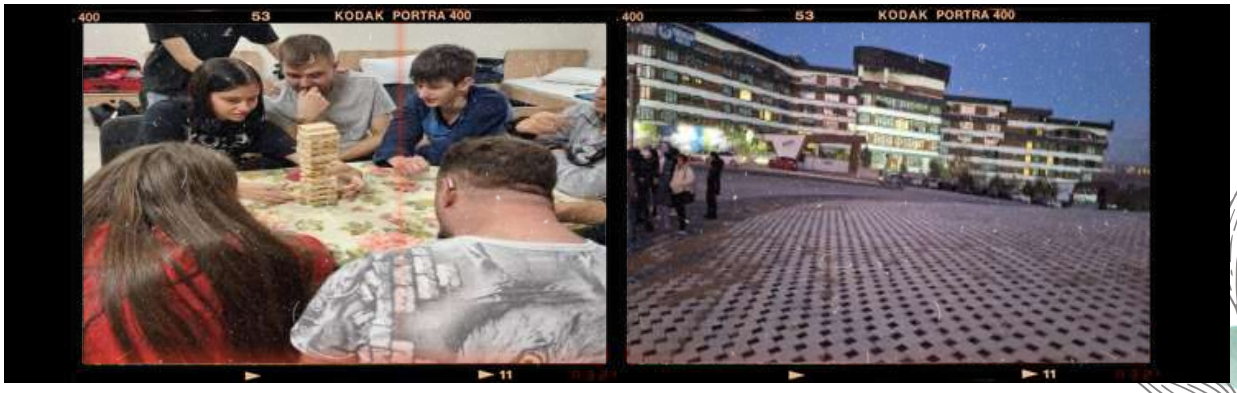

Dacă apar sincope acestea trebuie remediate, la meditațiile care au loc după orarul şcolii, în internat. Vizităm şi biroul coordonatorului Erasmus. Ne bucurăm de experiențe , de ceai, de peisaj.

Ziua se încheie cu activitatea în sala de informatică. Aici, elevii primesc sarcini de lucru: proiecte de grup, în Canva despre drepturile omului. Ziua s-a finalizat cu jocul Jenga, mall, dans şi plăcinte cu spanac.

Sinteza zilei a 2-a: pălăriile gânditoare, slogan referitor la elementele care ne definesc, cuvinte în română şi în turcă, roata prieteniei, , drepturile omului, întâlnirea cu fondatorul, , finalizarea proiectelor în Canva, acvariile, jocul de cărți

După micul dejun, ne-am regrupat în sala lor de festivități. ca să spargem gheața, am dansat pe ritmuri române şi orientale. Zâmbetele, starea de bine, buna dispoziție ne-a dus spre activități. Brainstormingul a fost despre rostul şi importanța democrației. Ni s-a prezenat o carte pe care am primit-o, conştienți fiind că fiecare licean e obligat să o citească. Acolo modelul pe care îl aveau era fondatorul Turciei moderne. Acolo, grupați în 4 echipe avem de rezolvat sarcini: să fie realizat un desen care să surprindă drepturile omului, să realizeze un slogan, o poveste, un mesaj. După ce fiecare echipă a început lucrul, după 5 minute, în sensul acelor de ceasornic, elevii au schimbat masa. Fiecare trebuia să continue ceea ce era pe poster,A trebuit să intervenim acolo unde părea un dezastru. Au apărut nemulțumiri: unii au vrut să transmită ceva, dar ceilalți au schimbat. Până la urmă au reuşit să realizeze o activitate interesantă.

Pentru a aprofunda mesajele transmise, un joc de mişcare a fost adus în prim plan. Pentru a conştientiza că a fi un bun cetățean e necesar să mergi într-un cerc. Iar membrii să facă toți, în acelaşi timp, aceeaşi mişcare. A fost un cer, în pas săltat, în mersul piticului, cu schimbări bruşte de direcție. Ceea ce a contat a fost faptul că mereu, ai avut mâinile pe umerii celui din fața ta.

A purta o pălărie înseamnă fie a aparţine unei clase sociale, fie pentru un statut, fie pentru a manifesta respectul. Fiecare culoare aduce cu sine o altfel de formă de manifestare. Cel care are culoarea albă este o persoană nesemnificativă a cărei părere nu contează. Albastru e omul care explică orice decizie. Roşul este cal care se lasă purtat de emoţii, le creează sau le produce. Verdele e cel mai creativ, de fiecare dată nu numai că vine cu o soluţie dar o face să fie înţeleasă de ceilalţi. Negru e pesimistul grupului, nimic nu îi place, e un soi de Gică contra. Optimistul este cel galben. El în orice vede partea plină a paharului. Odată rolurile explicate şi pălăriile puse se dă contextul: Trăieşti într-o monarhie absolută. Exprimi o opinie în funcţie de ceea ce ai pe cap! Dintre toţi corbenii, doar Sebi îşi asumă o pălărie. Nimereşte culoarea galbenă. El este fericit, zâmbeşte, respectă reguli, plăteşte taxe, munceşte şi nu are sentimentul de a fi un perdant. Se descurcă, argumentează, creează. Apoi profesorul care implementează activitatea vorbeşte despre rolul democraţiei. Apoi, aleatoriu elevii în 4 grupe diferite. Apoi vine cu afirmaţiile: democraţia e un beneficiu, nu îmi pasă de ea, sunt de acord cu ea, nu sunt de acord, fiindcă nu mă lasă să fiu liber. Activitatea îi implică şi pe ceilalţi. Îi pune să se grupeze în funcţie de opţiunea scrisă pe un poster: îmi este indiferentă democraţia, nu mă interesează forma de guvernare, îmi place şă avem consens, fac orice să luăm decizii în comun. Elevii încep şă argumenteze, să accepte ideea că pentru a schimba e nevoie de consens, al grupului. Nu poţi schimba ceva de unul singur, masa cei mulţi o pot face. Apoi urmează jocurile propuse de noi: ataşăm la un balon, cele mai importante drepturi, apoi renunţăm la ele, fiindcă balonul eşuează.

Rămân top 3. Fiecare echipă argumentează. Primează dreptul la viaţă, la educaţie şi la sănătate. Apoi ne distrăm spunem cuvinte în turcă şi în română. Sunt aceleaşi, 0,73 din substantivele limbii române sunt împrumutate din turcă. E distracţie mare.

După masă înseamnă finalizarea proiectelor şi prezentarea acestora. Aflăm şi despre problemele cu care se confruntă cei din Oradea: gunoaie, transport, picturi noi pe zidurile străvechi. Empatizăm.

Pentru profesori e un moment inedit. Are loc întâlnirea cu fondatorii şcolii. E vorba despre visuri împlinite. Un medic stomatolog şi-a dorit pentru copiii lui un alt fel de educaţie. A fost conştient că e cea mai de preţ decizie. A ajuns să deţină 3 complexe. Aici 1200 de elevi sunt provocaţi să le fie din ce în ce mai bine. Rezultatele îi duc pe absolvenţi spre cele mai bune şcoli, dar şi cele mai bune slujbe. Ca să intri elevii dau 3 examene: cel naţional, cel în care motivează alegerea, cel în care îşi dovedesc competenţa. Dacă nu te potriveşti profilului şcolii, deşi plăteşti taxe, pleci. Cei din anii finali se mută în internat, să studieze. Au internet limitat. Mintea se cultivă prin studiu, prin apropiere de cărţi. Se pot relaxa la piscină sau pe terenul de sport. Profesorii au un contract pentru un an de zile. Mereu trebuie să îşi dovedească creativitatea şi competenţa, să fie implicaţi, să se regăsească în rezultatele elevilor. Sunt entuziaşti, veseli, lipsiţi de aroganţă, amabili, dar cu limite în relaţiile cu elevii. Primim steagul ţării, îl donăm pe al nostru, împreună cu tabloul cu floare de colţ.

Seara a fost o incursiune în lumea apelor. La mall, pe lângă sumedenia de cumpărături şi magazine cu mâncare, găseşti şi acvarii: cu peşti exotici, reptile, animale. Sunt ore în care înveţi despre lumea acvatică, dar şi te relaxezi. E un moment binevenit pentru toţi. Finalul zilei este tot cu jocul de cărţi şi hotdog.

Sinteza zilei a 3-a: vizita la muzeu, între vechi şi nou, la mausoleul naţional, vânătoare de comori, tipologii umane, Ankara , totul a fost despre cronologia drepturilor cetăţeanului, prin observare directă.

Ziua a fost împărţită în două momente distincte. De dimineaţă vizităm Muzeul KOC, un muzeu dedicat meseriilor. Nu o facem oricum, ci în echipe, sub forma unei vânători de comori. Muzeul este structurat în două secţiuni diferite: cea veche şi cea modernă. Sunt mai multe nivele. Vedem de la trăsuri, la maşini moderne, de la tipuri de avioane, la veliere, de la unelte de fierar, la stână unde se prepară brânza, de la şalvari şi iminei,la uniforme de pilot, de la iatagane şi junghere, la tunuri şi puşti automate. E o lume care s-a schimbat mereu. Iniţial primim un plic cu două imagini. Provocarea este să găsim obiectul, să aflăm informaţii şi să realizăm o fotografie. Când echipa mea realizează că una din imagini nu e din muzeul nostru, ci din unul similar din Istanbul, am o revelaţie: nu e important să ajungem primii, ci să vedem exponatele. Începem să ne bucurăm de ele. Cei care vor să fie primii, aleargă şi stau în sala de activităţi. Socializează. Suntem câştigaţi şi unii şi ceilalţi. Apoi primim cuvinte, le căutăm pe îndelete şi descoperim lucruri pe care le-am ignorat. Timpul trece şi regretăm că experienţa nu e mai îndelungată. Finalizăm cu postere, cu mesaj pentru cineva care trebuie să trăiască experienţa acestui muzeu. Fiecare echipă se dovedeşte a fi extrem de creativă.

Vizita la mausoleul de stat este extrem de interesantă. Fiecare spaţiu aduce o poveste inedită: de la ideea că în spatele fiecărui bărbat puternic, stă o femeie puternică, de la grija de a păşi cu atenţie pe aleea leilor, udată de ploaie, de la culorile florilor, doar alb şi roşu, în steagul ţări, până la impresionantul mausoleu muzeu, despre mormântul fondatorului Turciei moderne, despre măreţie şi pierderi sunt lecţii pe care le trăim. Apoi vizităm Cetatea veche a Ankarei, oraşul vechi plin de arome. Sunt experienţe ale omului occidental, care a trăit şi s-a înălţat la porţile Orientului, acolo unde influenţa spiritului balcanic s-a luptat cu cel austriac. Rămâne ideea: sunt un balcanic care s-a modernizat. Iau din ambele părţi ce e bun şi ceea ce mă reprezintă. E oraşul pisicilor.

Sinteza zilei a 4-a: Capadocchia, baloane, cai, cămile, case în doline, fabrică de piele, oraș subteran, biserici ortodoxe, fabrică de bijuterii, olărit, podul suspendat peste Tibru, moschee, un alt fel de spațiu comercial, călătorie.

Ziua vizitei de documentare a început devreme, la ora 4,30. E un drum lung, cu autocarul. Poposim pentru micul dejun. Nu e nici cald, nici rece, potrivit pentru excursie. Ațipim, dar totul e bine. Ajungem acolo unde se construiesc case dacă porumbeii își fac adăpost. E impresionant. Pare spinarea unui munte care s-a încreţit. Aflăm că a fost un loc departe de ceilalți, unde s-a putut construi uşor, unde nu se plăteau taxe şi impozite. E un loc în care se puteau pierde atât cei din spațiul european, cât şi cei din spațiul asiatic. Relieful propice pentru creşterea animalelor își oferea mod de trai, nu era pretenţios. Fiindcă roca a fost moale şi tare în egală măsură, a putut fi ceea ce s-a numit adăpost de suprafață sau oraş subteran. Pentru călugării ortodocşi s-a dovedit a fi un loc propice. Aflăm despre felul în care ura a dus la scrijelirea feţelor sfinților, despre suprapunerea civilizațiilor, peste altarul de foc al Herei altarul creştin, despre utilizarea lapis lazulii în obținerea unui albastru incredibil. Despre oraşul subteran de la Derynkuiu, se crede că prin rețeaua de tuneluri, uneori pe 18 etaje spațiile au fost construite pe vremea hitiților. Oamenii şi animalele se ascundeau sub pământ. În locul focului se foloseau torță cu ulei de in care luminau dar şi dădeau căldura.

Camere de dormit, camere de depozitat, camere de făcut vin, capcane, coşuri de aerisire, spaţii de fugă toate erau acolo. Scări înguste, coridoare joase te-au făcut să descoperi simplitatea unei civilizaţii apuse. Cum ţinutul este cel al animalelor, prelucrarea pieilor a dus la facilităţi legate de schimburile comerciale. Vizita la Fabrica Ayazel, cu magazinul de prezentare nu este doar o defilare pe podium, ci este şi o apreciere a unei munci de calitate, ci este despre amabilitae, negociere, dezvoltarea afacerii, export. Toate sunt mod de a transforma o gândire. La fabrica de bijuterii aflăm diferenţa dintre piatra de marmură obişnuită şi cea a opalului. Admirăm străluciri, scânteiere, răspundem sau ne abţinem de la chemările pietrelor. Degustăm ceai, cafea, rahat, halva cu gust de unt, ceai, suc de mere. Toate fac parte din farmecul călătoriei. Toate arată asemănări şi diferenţe între oameni şi mentalităţi. La fabrica de olărit aflăm despre evoluţia modelelor, despre faptul că meseria este transmisă din tată în fiu.

O familie care nu avea un băiat putea prin căsătorie să dobândească unul care să continue afacerea, să ducă modele şi tradiţie mai departe. Femeile aduceau nota de frumos a farfuriilor. Acolo unde pictează o lalea, ei îl văd pe Dumnezeu.

Dintre ai noştri fetele află că unghiile lungi nu se potrivesc cu lutul. Apoi vizita peste podul suspendat e o legănare în noapte peste Tibru. Apoi intrăm într-o moschee: e liniște și culoare. Vizita nocturnă pe străzile oraşului amplifică aromele. Seara se încheie în ritmuri orientale şi mai ales în alte ore în autobuz. Aflăm cât şi cum putem rezista oboselii. Totodată ne dăm seama că dacă îți dai cuvântul el trebuie respectat. Ajungem la ora 3, în noapte; aproape 23 de ore de trări intense.

Sinteza zilei a 5-a: 1 decembrie, alege și asumă-ți: joc de rol, aceleași ipostaze-meserii în epoci diferite, linii, echipe, întâlnire cu directorul școlii, vizita la fermă, acordarea certificatelor, bagaje

De ziua națională, corbenii şi-au pus iile. Au aninat în piept insigne pe care le-am dăruit gazdelor noastre. A fost ziua în care a trebuit să ne asigurăm că avem locuri în avion. Ne-a luat vreo două ore. Între timp, cealaltă parte din echipă au participat la joc. Să atingă o țintă, respectând comenzi, să țină seama de adversari, de coechipieri. E despre asumarea rolurilor, despre acceptarea regulilor, despre dorința de a ieşi în evidență. Din nou caracterele umane ale fiecăruia dintre noi au fost importante. A urmat jocul de rol. Echipa din care făceam parte se găsea în 2178, avea tehnologia la dispoziție şi trebuia să facă agricultură. Am avut ecolog, coordonator, inginer de drone, geolog, om la marketing şi om la resurse. Noroc a fost că aveam scenariul Dune în cap. Acest lucru ne-a facilitat prestația. Am fost model pentru ceilalți. O altă echipă de la noi au promovat produse, le-au vândut, iar a treia au resuscitat omul, sirena a fost unul din laitmoivele zilei. Am constatat că, de-a lungul timpului se schimbă doar rolurile, oamenii sunt şi se comportă mereu la fel. Incitantă a fost întâlnirea cu directorul şcolii, o femeie. Lucrează de 10 ani la şcoală. E profesor de literatura turcă. E respectată, nu are prieteni, evaluează, are întâlniri cu profesorii care cer ajutor, cu elevii pentru a stabili ce activități desfăşoară, cu părinții despre reguli şi nu numai. E între fondatori şi şcoală.

E responsabilă de procesul de învăţământ. La întrebarea cum e să fie la mijloc, a zâmbit, cu o oarecare tristeţe. A împrospătat aerul oferindu-ne apă parfumată pentru mâini. Împreună am mers să participăm la deschiderea jocurilor. Pregătiţi ne-am dus la fermă. Am aflat că solul e benefic cultivării vinului, că se poate accelera procesul de fermentaţie, că mâncarea simplă e mult mai gustoasă. Acordarea certificatelor a fost inedită, în paşi de dans oriental. A fost o zi extrem de lungă: ne-am trezit la ora 9,30, am derulat activităţi, am făcut bagaje, am fost la festivitatea de premiere şi de acolo la aeroport. La 4,20 am decolat spre ţară, cu escală în Istanbul. Oriunde prindeam un loc, somnul ne era tovarăş bun.

PORTUL POPULAR

În mare, costumele populare românești se pot împărți în șapte regiuni folclorice. Mai detaliat, costumele populare românești se pot clasifica pe zone etnografice, numărul zonelor variind între 40 și 120, totul depinzând de persoana care face împărțirea și de criteriile folosite. Confecționarea costumului popular românesc a pornit de la materii prime produse în gospodăriile țăranilor, dar a evoluat odată cu trecerea timpului, reprezentând azi o adevărata măiestrie atât în obținerea și decorarea țesăturilor cât și a broderiilor. Portul popular are aceeași structură pe tot teritoriul țării dar se deosebește de la o regiune la alta prin amănunte cum ar fi croiala, forma și culoarea. Cea mai veche mărturie iconografica a portului popular tradițional romanesc este reprezentata de figurine ceramice din zona Craiovei, datând din neolitic și despre care cercetătorii considera că reproduc decorul costumului popular.

În decursul istoriei, structura și evoluția costumului popular românesc și-a păstrat nealterate caracteristicile esențiale. De asemenea, numeroasele dovezi arheologice, datate din epoca bronzului, atesta podoabe precum salbele purtate la gat, dar si cusăturile de pe haine, statuetele având desenate croiala pieselor vestimentare precum cămașa, catrința sau opregul cu ciucuri lungi. Deși elementele principale ale portului popular românesc nu s-au schimbat foarte mult din punctul de vedere al croielii, în schimb atunci când vine vorba de ornamentație prin brodare, modelele s-au diversificat de-a lungul timpului, existând în prezent stiluri diferite pentru regiunile din țara noastră.

Alexandru Odobescu remarcase similitudinea între costumul popular românesc şi costumul dacilor de pe Columna lui Traian: Cămaşa cu mâneci strânsă la mijloc şi crestată la poale de ambele părţi, iţarii şi opincile ce le acoperă picioarele, gluga lăţoasă, sau sarica atârnată pe umeri... vălurile ce îmbrobodesc capul femeilor dace sunt maramele sătencelor noastre...Un alt document, în piatră, este cel de la Adamclisi, unde apare cămaşa încreţită la gât (IA) şi fota. Portul popular românesc își găsește rădăcinile în portul strămoșilor noștri traci, geți și daci și se aseamănă cu cel al popoarelor din Peninsula Balcanică, desigur cu deosebirile care constau în amănunte decorative și colorit.

„Ia încreștită la gât apare pe Columna lui Traian, dar și pe statuete neolitice, apoi sistematic pe alte însemne dacice, dar și ilirice. Arheologii vorbesc despre o asemănare importantă între costumul dacic, fie bărbătesc, fie femeiesc și cel iliric. Până la urmă e vorba de un spațiu comun, unde se vorbea aceeași limbă și existau și elemente culturale românești. Pânza pe care coseau bătrânele din satul tradițional românesc era făcută în casă, la război. Ulterior, pe la începutul secolului al XX-lea, apar pânzeturile fine. După anii ‘40 apare pânza industrială, marchizetul. Ca o constanță, în ultimii 200 de ani, foarte multe ii au fost făcute pe borangic“.

(sursa Wilkipedia)

Astfel, de-a lungul timpului, elementele principale distinctive ale costumului popular românesc au rămas cămașa (piesa de baza), purtată atât de bărbați, cât și de femei (sub denumirea de ie populară sau tradițională), ițarii (specifici costumului popular bărbătesc) și fota sau catrința (prezente în portul tradițional al femeilor). Alte piese vestimentare românești includ, de asemenea, sarica, dar și pieptarul, confecționat din piele de animal, sau căciula influențată de daci – toate acestea fiind specifice sezonului rece.Portul românesc, ca trăsături generale are aceeași asemănare pe tot cuprinsul țării, având desigur deosebiri de amănunte, cu schimbări de formă, croială sau doar de modul de folosire a pieptănăturii și a podoabelor. El are ca trăsătură esențială unitatea în varietate, diferitele costume fiind caracteristice regiunilor și zonelor respective. Pornind de la materiile prime produse în gospodăriile ţăranilor, portul popular românesc a dovedit şi confirmat măiestria ţăranului român, în brodarea şi ornarea ţesăturilor, dar şi în obţinerea culorilor vegetale. Cu răbdare, pricepere şi simţ artistic, femeile au creat haine ce îşi păstrează spectaculozitatea şi în prezent, ia populară românească fiind model de inspiraţie pentru marii creatori de modă, obiectul de vestimentaţie fiind purtat de personalităţi internaţionale, ce activează în domenii diverse. Conform specialiștilor, costumul popular tradițional românesc a trecut prin diferite etape de-a lungul istoriei. Într-o primă etapă hainele tradiționale au cunoscut o diferențiere față de cele ale popoarelor vecine, creându-se, concomitent, stiluri și motive diferite pentru zonele țării, dar și cromatici/modele pentru categorii de vârstă, sociale etc. România a fost împărțită de-a lungul timpului în numeroase zone folclorice, în funcție de regiuni, văi ale râurilor mai importante, județe sau subregiuni ale unui județ. Acest sistem de diviziuni, evidențiază multitudinea de obiceiuri, tradiții, datini care, însumate, relevă identitatea românilor, existența lor străveche. Principalele zone folclorice românești sunt: Moldova, Bucovina, Muntenia, Oltenia, Banat, Crișana, Transilvania, Maramureș, Dobrogea, care sunt, la rândul lor, subdivizate în zone mai mici, delimitate de un grad mai mare de particularitate în ceea ce privește producțiile folclorice. În a doua etapă, care a avut loc în plină dezvoltare economică și industrială, materialele industriale au înlocuit textilele casnice. Totodată, au apărut piese cu influență orășenească: de exemplu, marama alba a fost înlocuita de năframă. În a treia etapa, portul popular a început sa fie înlocuit treptat de hainele „orășenești” și sa nu mai fie purtat în mod regulat, la treburile casnice. Astăzi, portul popular se folosește pentru valorificarea tradițiilor artistice, dar și la evenimente sau sărbători locale din regiunile unde se păstrează datini și obiceiuri străvechi.

DESPRE TIPOLOGIILE UMANE DIN ECHIPA TURCIA, NOIEMBRIE 2023-CEI 14

La pregătirea activității pentru Turcia fiecare membru al echipei a primit o sarcină de lucru. Astfel despre prezentarea școlii în mod ludic, despre poziționarea noastră în mod geografic, despre imagini importante din România, Sebi Bota a lucra, corectat, refăcut. A fost interesant, poate frustrant pentru el, dar rezultatul este parte din materialele pe care le postăm pe site-ul școlii la capitolul activități în cadrul proiectului Erasmus. Sebi a fost cel din echipă care a avut curajul să socializeze. Și-a ieșit din zona de confort, a vorbit. Cel mai bine i-a fost la ora de muzică: a cântat, s-a emoționat și ne-a emoționat.

Cristi Meirosu a pregătit materialul legat de sport. Acolo mesajul a fost: ai pierdut continuă, ai câștigat continuă. A trebuit să ceară o definiție a sportului, să îi pună pe protagoniști să aleagă cea mai importantă valoare din lista creată în comun. Apoi s-a realizat un top 3. Fiecare protagonist a explicat alegerea. Apoi s-a dovedit că top 3, la noi, înseamnă: pasiune, afacere, viață sănătoasă. Omul responsabil al tuturor acestor elemente este la noi Gică Hagi- tipologia campionului. Protagoniști la realizarea acestui exercițiu au fost puștii de clasa a 5-a. Cu ei, prin ei, Cristi a reușit să se pregătească.

Andrei Lupuleasa a avut o misiune greu de îndeplinit. El a fost acolo purtătorul nostru de cuvânt. Fluența din engleză, capacitatea de a se adapta, observația și susținerea echipei la nevoie, l-au transformat în tipologia susținătorului. A fost generatorul de internet. A avut de implementat tipologiile umane. Au fost mai multe variante. Până la urmă a fost aleasă imaginea cu 6 caractere, la 3 dintre ele li s-a făcut fișa de caracter. Apoi apelând la un joc de rol, în echipă trebuia să se joace. Apoi să schimbe personajul. La final o discuție despre ce i-a plăcut, ce nu. Poate că jocul nu a fost derulat la fel, dar în ultima zi ne-a ajutat la interpretarea meseriilor, în contexte diferite.

Flavius Grigoriu a rămas băiatul serios care te susține la nevoie. El a modernizat materialul despre valorile umane. Se pleca de la un copac, desenat în echipă. În loc de frunze sau pe ele se pun valori umane. Fiecare discută, negociază, alege. Apoi apărea o listă de cuvinte, toate de sorginte turcă utilizate în limba română. A fost unul din jocurile implementate. Elevii s-au distrat. Li se părea straniu că deși văd aceeași imagine , rostesc aceleași sunete. Dacă ciorba, cafeaua sau chifteaua au fost simple, moft, belea, hamal sau haimana au devenit dificile și pentru că astăzi nu se mai folosesc.

Darius Ionașcu, bebelușul grupului, a fost și revelația. A fost hâtru, a punctat la nevoie, a râs, și-a ajutat colegii cu aplicațiile. Folosit AI s scrie un discurs de mulțumire, să îl traducă, să scoată echipa din anonimat. Lui i s-a dat și sarcina interviurilor. La plecare, a avut despre dans. A îmbinat stiluri diferite. Pe toate le-am repetat la seara de dans în pijamale, din cămin, dar și la petrecerea de acordare a certificatelor. Dansurile sunt mod de exprimare a caracterelor umane, a devenirii noastre în istorie.

Andreea Ioniță s-a bucurat că are 18 ani și nu trebuie să iasă din țară cu procură. A fost printre adulți. Spaima de avion a fost înlocuită de bucuria de a călători cu Turkish Airlane. A apreciat echipa și a fost bucuroasă că și-a făcut noi prieteni. Ea a vorbit despre portul popular. Cămașa ei a fost original tocmai prin faptul că și-a cusut-o singură. A reușit să construiască imaginea fetei care îmbină, prin port două zone folclorice cea a Transilvaniei cu Moldova. Portul de acasă, din satul de pe Valea Bistricioarei i-a dat încrederea de a defini vechiul și noul în caracterele umane, a căpăta încredere în sine.

Cristina Ariton se numără printre norocoase. A prins echipa fiindcă alții s-au încăpățânat să nu plece și avea pașaport. Ea a dus în echipă toate activitățile de socializare: de la Jenga, la baloane, mingi, creioane. A fost responsabilitatea ei. Faptul că participă la activitățile de la consiliere o avantajează. A realizat întrebările pentru bingo. A fost acolo când a fost nevoie. Apoi a fost dj-ul grupului. Lista ei de melodii ne-a susținut buna dispoziție.

Cea care a avut nevoie de vocea familiei a fost Anca Zamfir. Ea a avut despre mâncare și a comparat ingrediente, imagini. A învățat că există limite, că e bine să respecți reguli dacă vrei să fii acceptat. A ieșit în evidența la festivitatea de premiere când a dansat ca nimeni altul.

Andreea Apostol a fost fata cu capul în nori, niciodată alături de echipă, ci aproape de ea. Ponderată în gesturi și vorbe, mereu cu cartea în mână dorea plimbare când era timp de dormit. A citit și răscitit.

Liderul grupului Timi Halasz. Ea a organizat echipa, a motivat-o, a împărțit sarcini , a susținut activitatea cu valorile umane. A reușit să îi determine pe cei din jur să aleagă din 10 valori umane, doar 3, apoi să le motiveze. A reușit să ne facă să vedem dincolo de aparențe, să cizeleze materiale.

Cei 4 profesori au fost ca și elevii o echipă: Mirela cu organizarea, purtătoarea de cuvânt a grupului, Gabi omul cerebral, vesel care are grijă să fie atinse obiectivele, Lili, observând regulile jocului echipelor, veghind la disciplină și rutină, iar Mitică aducând zâmbetul prin glume, punând punctul pe i la demonstrarea abilităților TIC.

Tipologii diferite, corbenii s-au dovedit a merge toți în aceeași direcție. A fost spirit democratic.

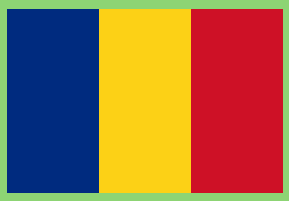
ȘEDINȚA CU PĂRINȚII

În data de 19 noiembrie 2023, la ora 12, 150 de părinți au participat la ședința cu părinții pe școală. Tematica întâlnirii a fost despre:

- **Cum îi ajutăm pe copiii să obțină rezultate mai bune la învățătură**
- **Rolul familiei în formarea unui ideal în viață**
- **Violența în familie**
- **Proiectele la nivelul școlii**
- **Ce știți despre copilul dumneavoastră-chestionar aplicat**

Materialele au fost pregătite de directorul școlii, responsabilul de proiecte educative, consilierul școlar și profesoara de științe sociale. Mesajul a fost că pentru a avea o stare de bine a copiilor, fiecare factor trebuie să se implic. Copiii petrec două treimi din timp acasă, iar părintele trebuie să fie mult mai atent la ceea ce face, la prieteni. Legat de teme, e necesar să observe dacă le realizează. Nu este necesar să le rezolve dumnealor. Dacă observă sincope să ceară ajutorul profesorilor. Colaborarea adulților, respectiv părinte-profesori trebuie să fie benefică pentru a veghea la binele copilului. S-a realizat tipologia victimei. A fost evidențiat tipurile de violență la care copiii sunt supuși, în toate mediile posibile. Referitor la chestionarul aplicat părinților au răspuns 95 de persoane care au făcut referire la prietenii /anturajul copiilor, la program, la rutine, la pasiuni, etc.

Mâncăruri românești și turcești

În experiența lor din cadrul programului Erasmus în Turcia, elevii liceului nostru au realizat o prezentare în care au oferit informații despre cele mai populare mâncăruri tradiționale, în comparație cu cele turcești. Ce au observat? Aceștia au realizat că gastronomia românească este foarte similară cu cea turcească, datorită puternicelor influențe otomane asupra Țărilor Române, care a durat secole.

Un bun exemplu de mâncare preluată de la turci sunt micii, pe care cu toții îi adorăm la un grătar cu familia. Turcii îi numesc kebab, și îi servesc puțin mai diferit. De asemenea, și modul de preparare este mai special, kebabul conținând o varietate largă de condimente orientale, spre deosebire de micii românești.

Ceea ce a fost șocant pentru românii noștri a fost că au aflat că, deși ei le considerau “mâncarea noastră tradițională”, o mândrie a gastronomiei noastre în Occident, sarmalele sunt preluate de la foștii noștri vecini, turcii! Singura noastră diferență e denumire: la noi, sarmale, la ei, yaprak sarma.

BREAKING NEWS

ȘTIRI LTCISTE

Uniți în cuget și-n simțiri!

Concurs aflat la a 7-a ediție, organizat de către Instituția Prefectului și Inspectoratul Județean Harghita, ca în fiecare an, s-a desfășurat și la nivelul școlii noastre. Grupați pe nivele și clase, echipajele școlii au făcut figură frumoasă. Când s-a tras liniei rezultatele au fost următoarele:

• La liceu, premiul I, echipajul clasei a 10-a A, alcătuit din Daniela Diaconu, Barbu Ștefan-Lucian și Nadia Bartis

• La gimnaziu, premiul I, echipajul clasei a 8-a, alcătuit din elevii: Dacău Iulian, Cojocaru Raul, Spaciu Luca, Cozaris Radu

În cadrul aceluiași concurs, la secțiunea desen am obținut următoarele rezultate: premiul special Ariton Cristina, clasa a 11-a A

• la gimnaziu: premiul I, clasa a 7-a, Bajko Vivien, premiul 3- Maier Delia, mențiune Kopanyi Xenia, clasa a 7-a

• la liceu, premiul II-Petronela Bărbos, clasa a 11-a A, premiul III- Elena Iosub, clasa a 11-a A, mențiune. Tănase Ștefan-clasa a 10-a

Știri din sport

În data de 16 noiembrie, la Sândominic a avut loc etapa județeană a Crosului. În urma participării, elevii liceului, însoțiți de profesorul Elena Avasicei, au obținut următoarele rezultate: **Nistor Eduard, în urma locului I, va participa la etapa națională, iar Claudia Tofoleanu are locul II.**

Vineri, 8.12.2023, la Liceul Teoretic "O. C. TĂSLĂUANU", pentru zona Topliței a fost organizată Olimpiada Națională a Sportului Școlar, disciplina șah individual, etapa pe centre de localitate. Însoțiți de profesorul Loredan Zbanca elevii au obținut următoarele rezultate:

- **Cojocaru Raul Andrei, clasa a 8-a - locul II**
- **Dacău Iulian Gabriel, clasa a 8-a - locul III**
- **Matasă Mihai Augustin, clasa a 9-a - locul IV, ciclul liceal.**

Elevii de gimnaziu s-au calificat la etapa județeană.

Redacția vă urează mult succes!

travel journal

Colectiv de redacție: Nistor Georgiana, Bartis Nadia, Mureșan Darius, Barbu Ștefan-Lucian

